

Област Добрич

В област Добрич се намират някои от най-реномираните курортни комплекси в България като "Албена" и "Русалка". "Албена" е туристически комплекс с обширен плаж, със ситен пясък и плитко крайбрежно дъно, а "Русалка" е ваканционно селище, в красива скалиста местност, с хубав пясъчен плаж, малък лиман и извор с минерална вода. На територията на област Добрич са разположени: Нос Калиакра - археологически и природен резерват, поддържан резерват Балтата и други. С международно орнитолошко значение са Шабленското и Дуранкулашкото езеро. Те са включени в Списъка на Рамсарската конвенция. Най-реномираните винарски изби за областта са в Добрич и Каварна.

Град Добрич е център на областта. Градът е с население 95 000 жители и се намира на 486 км от София. Добрич е разположен в източната част на Дунавската хълмиста равнина, върху Добруджанското плато. Първите свидетелства за историята на град Добрич са откритите археологически останки от Античността (IV - III преди н.е.) и ранното Средновековие. Открит е старобългарски некропол, с езически гробове, в центъра на града. Опустошителните нашествия на печенегите, от началото на XI век, обезлюдяват вътрешността на Добруджа и животът в селището замира през целия период до Второто българско царство. През XVI век там отново възниква селище. Негов основател е пътуващият търговец Хаджиоглу Пазарджик. През 1607 година градът е записан в османотурски документи с името Харман и Мензил Харманлъ от 1685 година. Според сведенията на турския пътешественик Евлия Челеби, посетил града през 1646 - 1650 година, в него има над 1 000 къщи, около 100 дюкяна, 3 хана, 3 хамана, 12 джамии и 12 училища. През XVII - XIX век градът се развива като търговски и земеделски център. Прочува се с тъкаческите си изделия и селскостопанските си продукти - сирене, кашкавал, вълна и други. До началото на XIX век населението на града достига 12 000 жители. Голяма част от тях са преселници от различни части на страната след руско-турските войни. През 1851 година се организира панаир, който добива популярност в цялата страна. Първата българска църква "Свети Георги" е построена през 1843 година, а по-късно към нея е открито училище. От 1869 година започва благоустрояването на града - изгражда се градски парк, телеграфна връзка, пощенска станция, градска болница. Градът е освободен от турците през 1878 година. С указ на княза, от 19 февруари 1882 година, градът е преименуван на Добрич - на името на добруджанския владетел Добротица. Политическите превратности оказват влияние върху развитието на града. През 1913 година град Добрич попада в границите на Румъния, а през 1940 година е подписана Крайовската спогодба и град Добрич отново е български град. Туристически забележителности са: възрожденският етнографски комплекс Стария Добрич, църквите "Свети Георги" (1843 година), "Света Троица" (1908 година), музеят на големия български писател Йордан Йовков, останките от римско

селище от III-IV век, етнографската къща (1861 година). В област Добрич се намират някои от най-реномираните курортни комплекси в България - "Албена" и "Русалка". На територията на област Добрич са разположени: Нос Калиакра - археологически и природен резерват, поддържан резерват "Балтата" и други. С международно орнитолошко значение са Шабленското и Дуранкулашкото езеро. Те са включени в Списъка на Рамсарската конвенция. Най-реномираните винарски изби за областта са в Добрич и Каварна.

Туристически забележителности

Старият Добрич, град Добрич, е архитектурно - етнографски музей на открито, разположен в центъра на града. В действащите работилници се демонстрират занаяти от региона: грънчарство, тъкачество, иконопис, бродерия и други.

Етнографската къща, град Добрич, е възрожденска къща, построена през 1861 година. В нея има експозиция, представяща бита, традициите, обичаите, занаятите на различни етнографски групи.

Град Балчик има 12 000 жители и се намира на 37 км източно от областния център Добрич. Градът е център на община с 21 съставни селища. Той е разположен терасовидно в северната част на брега на Черно море. Още през тракийско време на платото е имало селище. През V век по тези места идват гръцки преселници, които основават свой град. Те нарекли града Дионисий. След траките, идват римляните, а след тях и византийците. През Средновековието градът става владение на болярина Балик, от когото идва днешното му име. След 1912 година част от Добруджа преминава в територията на Румъния. Румънската кралица Мария, пленена от красотата на Балчик, построява там лятна резиденция. След 1940 година градът отново преминава в територията на България. Туристически забележителности са: историческият музей, художествената галерия, църквата "Свети Никола" (1866 година), "Света Богородица" (1873 година), дворецът на Мария, Балчишката тузла, курортът "Албена".

Туристически забележителности

Дворецът, град Балчик, област Добрич, е създаден през 1924 година. Дворецът е построен по идея на румънската кралица Мария, а изпълнението на идеята и е дело на италиански архитекти. В комплекса има дворец, спомагателни постройки, вили, градина с потоци, езеро и водопад. Целият комплекс е разположен амфитеатрално с лице към

морето.

Албена, община Балчик, област Добрич, е красив морски курорт и се намира на 12 км югозападно от общинския център. Хотелите в комплекса имат оригинална архитектурна композиция. Курортът се отличава с обширна плажна ивица, ситен пясък, плитко крайбрежно дъно и лечебни минерални води.

Град Каварна има 11 000 жители и се намира на 52 км югоизточно от град Добрич. Градът е център на община с 20 съставни селища. Каварна се разполага в най-източната част на Дунавската равнина и Добруджанското крайбрежие. Градът е наследник на тракийското селище Бизоне. Бизоне е основан през V век преди Христа. Бил е търговски и земеделски център с тракийско и гръцко население. През I век преди Христа, градът е разрушен от силно земетресение, а по-късно е възстановен през римско време. С името Каварна селището е описано за първи път през XIV век и е добре познато на венецианските и генуезките мореплаватели, търгували из българските земи. Завладяването на земите от турците, в края на XIV век, е свързано с разрушаването на крепостта и преселване на населението на територията на днешния град. През XIX век селището е било занаятчийски център и пристанище.

Туристически забележителности са: историческият музей, етнографският музей, църквата "Свети Георги", църквата "Успение Богородично", ваканционно селище "Русалка", нос Калиакра, национален археологически резерват "Яйлата", нос Чиракман и други.

Туристически забележителности

Историческият музей, град Каварна, област Добрич, се намира в средновековна баня, която е реставрирана. В него са подредени амфори, каменни котви, монети и други предмети, открити в района.

Етнографският музей, град Каварна, област Добрич, представя експозиция от бита на каварненско семейство от края на XIX век. Музеят се намира в реставрирана къща.

Археологическият резерват "Калиакра", град Каварна, област Добрич, се намира на 12 км югоизточно от града. Калиакра е скалист нос, вдаден в морето 2 км и е с височина 60-70 метра. Той е най-дългият нос по българското крайбрежие. Носът е изграден от твърди варовици и конгломерати. Железните окиси оцветяват носа в пурпурночервен цвят. Името на местността е променено през вековете. Неговата непристъпност е

станала причина да се изгради крепост още в дълбока древност. Древните траки я наричали Тиризис. По време на Римската империя тя носи името - Акра, а на Византийската - Акрес Кастелум. Сегашното си име, нося е получил при българския владетел Добротица. С това име се споменава за първи път през XIII век . То означава добър, хубав нос. През 1444 година до нос Калиакра, в похода си срещу Османската империя, достигат войските на Владислав Варненчик. Най-известната легенда за нос Калиакра е тази за 40 девойки, които за да не попаднат в ръцете на турските нашественици, вплели косите си и скочили в бездните на морето. За това в началото на носа има издигнат паметник "Порта на четиридесетте девици".

Яйлата, община Каварна, област Добрич, е национален археологически резерват. Той е приморска тераса, отделена от Добруджанското плато с 50-60 метрови скални масиви. На територията му се намират многобройни паметници, обхващащи различни исторически епохи. Документирани са 101 пещерни жилища, три некропола, издълбани в скалния масив, ранно-византийска крепост.

Русалка, област Добрич, е ваканционно селище, разположено на 20 км източно от Каварна, в уникалния природен резерват "Птичия залив". Русалка е красива скалиста местност, с хубав пясъчен плаж, малък лиман с лечебна кал, извор с топла минерална вода. Курортът е изграден през 1968 година. Селището е с малки ваканционни къщи, разположени амфитеатрално на групи.

Град Шабла има 4 000 жители и се намира на 72 км източно от Добрич. Шабла е общински административен център на 15 селища. Градът е разположен на брега на Черно море и е национален морски курорт. Шабла е и тракийско селище, което е водело оживена търговия с гърците. През римската епоха, в околностите се създава римският град Кария, известен с пристанището си. То съществува и през ранно-византийската епоха след което запада. Туристически забележителности са: нос Шабла - с най-стария фар в България, построен през 1856 година; останки от античния град; църквата "Свети Харалампи" (1853 година).

Туристически забележителности

Селищната могила "Големият остров", село Дуранкулак, община Шабла, област Добрич, е праисторическа могила, която съдържа сведения за цялата праистория и голяма част от древната и ранносредновековната история. Част от материалите се

съхраняват в музейната сбирка в селото.